

LAPSET,

EI NÄIN!

KVANTTI

Kvantti 1/00

Julkaisija

Fyysikkokilta
Otakaari 3
02150 Espoo
09-463993
fk@otax.hut.fi

Päätoimittaja

Eevis Havukainen

Cyberirtokäsi

Mikko Heikelä

Yhteystiedot

kvantti@tky.hut.fi
www.tky.hut.fi/~kvantti

Kiitokset jutuista ja kuvista

Eija Myötyri
Lea Heikkinen
Priikka Kangaslampi
Noora Kovalainen
Ville "likaista, likaista peliä" Halkola
Janosz Skrivkin
Milla Karvonen
Silja Holopainen
Muutkin Raatilaiset
Tuntematon PahanTekijä
Elina Lepistö
Antti-Pekka Hynninen
Jussi Pakkanen
McKinsey

Sisältö

Pääkirjoitus	3
"Let your pain be my sorrow"	4
Pieni elämästä selviämisen opas	5
Alkuteoria	6
Pänni ja Hänni seikkailee	8
Excu, joka riistäytyi käsistä	9
Erään kroaatin tutkimuksia	11
Raati esittäytyy	14
Luonnonlakeja	18
888:n markan Mennander	19
Laadukasta koulutusta	21
TKY:ssa suhisee	21
Fotoni on pelastus	22
Optimi	24
Jatko-osa-aikainen	25
Viesti sponsorilta	26
Valmistuneita	27
Kevään tapahtumia	27
Mitä seuraavaksi	27

Pääkirjoitus

Peruskoulussa yksi parhaista kavereistani oli Kati, jonka kanssa teimme lehteä nimeltä Ötökät. Kirjoitimme kahdestaan kaikki jutut, minä piirsin kuvia, otimme kopiot ja jaoimme lehden kavereille. Kati on minua vuotta vanhempi, ja jälkeinpäin juttuja lukiessa sen kyllä huomaa. Yläasteella toiminta jotenkin hiipui, ja ysiluokalla emme oikeastaan enää edes viettäneet aikaa yhdessä.

Aloimme syksyllä taas pitämään yhteyttä, viiden vuoden jälkeen. Kati opiskelee metsätieteitä yliopistolla, minä fysiikkaa TKK:lla. Voisi kuvitella, ettei meillä ole enää mitään yhteistä, mutta päin vastoin. Ja nyt minä julkaisen taas lehteä. Elämä on hassua.

Tämä ensimmäinen 'lapseni' vuosiin on ehkä hieman synkkä sävyiltään. Voi tietysti olla, että näen sen sellaisena vain siksi, että kaiken yllä leijuu oma kevätmasennukseni. Lapset, ei näin. Voisin kirjoittaa perheväkivallasta, todellisesta, kaiken nielevästä masennuksesta, ahdistuksesta, joka murentaa mielen. Käsittämättömistä, herkullisen uutisarvon omaavista asioista, joita ei aina huomaa, vaikka ne tapahtuisivat ihan nenän edessä. Kuitenkin haluan uskoa, että vähän 'jokapäiväisemmät' maailmanlopot, ihmissuhdeongelmat, suuret tunteet ja kipeät kriisit, pinnalliset suhteet, Kauniit ja Rohkeat sekä keulivat mopot ovat paljon lähempänä meitä kaikkia. Ja niitä tästä lehdestä löytyy.

Vaikka laskareita vääntäessä ja töitä tehdessä on helppo unohtaa nk. sosiaalinen elämä, muut ihmiset ovat kuitenkin tärkeitä. Puhukaa toisillenne, tai läheteklää edes tekstiviestejä. Ystävänäpäivä ehti jo mennä, mutta olisihan surkeaa muistaa ystäviä vain yhtenä päivänä vuodessa.

Nyt olen sanonut kaiken. Antanut kaikkeni. Tässä se on, kädessäsi. Monta monta tuntia elämästäni. Ja se tuntuu oikeastaan aika hyvältä.

Halauksin

(ja päristyksiä kielipoliiseille)

”Let your pain be my sorrow”

pohdintaa pahan olon olemuksesta

Fyysikoillahan ei määritelmän mukaan voi olla ihmissuhdeongelmia. Meillä kun ei ole ihmissuhteita eikä elämää, joita voisi murehtia. Mutta kuitenkin...

Pieni lapsi tarvitsee rakkautta ja tunteen, että on ainutkertainen ja tärkeä. Vaikka kuinka haluaisimme, tämä piirre ei katoa iän myötä, vain keinot kerjätä huomiota katoavat. Tunteiden ilmaiseminen on vaikeaa. Samalla kun haluan, että minulle kerrotaan kuinka tärkeä olen, en osaa itse aina osoittaa muille, että välitän heistä ja tarvitsen heidän huomiotaan. Aivan kuin eläisimme eri maailmoissa, omissa pienissä kuplissamme, joiden pinnat vain kevyesti koskettavat toisiaan. On helpompi pitää yllä kovaa roolia, näyttää muille olevansa vahva ja ennen kaikkea onnellinen, kuin kertoa, että minuun sattuu, vaikken ihan tarkkaan tiedä miksi.

Satunnainen fyysinen kipu voi tuntua joskus suorastaan hyvältä. Siitä tietää, mistä se sai alkunsa. Mustelma on hetken kipeä, vaihtaa väriä ja katoaa aina yhtä nopeasti. Ahdistus ei katoa itsestään, se vain kasvaa.

Paha olo alkaa pienestä. Elämässä on jotain, mikä ei toimi. Sitä tuntee itsensä yksinäiseksi. Pelottavinta on, että syyt eivät ole niin yksinkertaisia, niitä ei aina edes näe. Pahan olon voisi saada pois puhumalla oikeiden ihmisten kanssa. Niiden, joihin luottaa, tai jotka voisivat ikäänkuin ottaa tongit ja poistaa pahan olon tekemällä ehkä jotain jatkossa toisin. Mutta asiaa on helpompi hautoa yksin, tai yrittää unohtaa se hautautumalla työkiireisiin. Yksi helppo tapa on myös etsiä joku jota syyttää, mutta vihakaan ei ratkaise ongelmaa, se vain vie energiaa siinä missä se kammottava tyhjyydentunnekin.

Jos ongelma koskee tiettyä ihmissuhdetta, siitä voi päästä eroon katkaisemalla tämän suhteen.

Mutta jos ongelmaa ei käsittele, on riski, että se tulee taas vastaan jossain toisessa suhteessa. Ei ole oikein pelätä toista ihmistä tai suhdetta tähän siksi, että joku muu suhde ei ole onnistunut. Menneisyyttä ei voi vain heittää pois uusien asioiden tullessa vastaan, ja siksi sitä pitäisi pystyä käsittelemään. Muuten on riski, että sitä pakottaa toisen siihen samaan rooliin kuin sen edellisenkin, näkee kaksi erilaista ihmistä samana. Pilaa kaiken, eikä edes tiedä, mitä tapahtui.

Perinteinen suomalainen ratkaisu on juoda suruunsa. Mutta vaikka maailma muuttuu sumuiseksi, siitä ei tule kaunista. Humala ei ratkaise ongelmia. Se pienentää kynnystä tilittää ongelmiaan samalla kun se vähentää kykyä tehokkaaseen itsensä ilmaisemiseen. Ongelmat eivät katoa, vaan käyvät päälle. Humala ei yhdistä ihmisiä, sillä humalassa on entistä vaikeampi kuunnella muita. Mitä epätoivoisempi olo on, sitä todennäköisemmin tulee tehtyä jotain todella typerää, mistä saattaa seurata nk. moraalinen krapula ja taas kerran paha olo vain leviää.

Olen päättänyt opetella puhumaan oikeista asioista. Tiedän että se on vaikeaa, mutta kirjoittamisesta on hyvä aloittaa. Ei enää krapulaa henkisen puhdistautumisen välineenä. Olen nähnyt jo liikaa pahoja asioita. Siksi haluan sanoa kaikille niille, joita uhmakkaasti kutsun kavereikseni, että olette minulle suunnattoman tärkeitä jokainen.

Vaikkei tämä teksti olisi koskettanutkaan juuri sinua, toivon että muistat edes tämän: Toisten ihmisten tunteilla ei saa leikkiä. Heitä ei saa ottaa itsestäänselvyytenä, sillä kenenkään olemassaolo ei ole itsestäänselvää.

miiru

Ekua-täti opastaa:
Lapset, Ei Näin!

Pieni elämästä selviämisen opas

Rakkauden loppu

eli kuinka olla kaatumatta ihmissuhteen alamäessä

1. Kriisitilanne

Jos Sinusta tuntuu, että ihmissuhteessasi on jotain vikaa, älä tyydy hautomaan asiaa yksinäsi. Puhu tunteistasi kumppanillesi, vaikka se vaikealta tuntuisikin. On ihan normaalia, että tunteet, toiveet ja elämäntilanteet vaihtelevat, eivätkä ne aina ole yhteneväisiä. Kenties kumppanillasi on omat murheensa suhteestanne. Keskustelu tuo esiin uusia näkökantoja asioihin ja paljastaa väärinkäsityksiä. Yleisesti ottaen kaksi päätä on viisaampi kuin yksi. Saatat jopa yllättyä.

2. Ero

Jos kuitenkin olet ylhäisessä kaikkietäivässä yksinäisyydessäsi päättänyt lopettaa suhteen, varaa siihen aikaa. Ihmisen tunteet ovat jatkumo, ne eivät muutu diskreetisti. Eikä vastuusi toisen tunteista ja hyvinvoinnista loppu suhteen katketessa. Kumppanillasi ei välttämättä ole aavistustakaan asioiden tilasta, jos et ole siitä hänelle sanoin kertonut. (Tietävästi ihmiskunnassa ei vielä ole telepaatteja.) Ilmoitusluontoinen ”Meidän on paras lopettaa seurustelu. Hei hei!” ei ole paras tapa, vaikka haluaisitkin saada asian pois päiväjärjestyksestä mahdollisimman nopeasti. Toinen suosittu, mutta ehdottoman epäsuosittelava tapa lopettaa suhde on heittäytyä niin sanoinkuvaamattoman sietämättömäksi, että lopulta se toinen häipyi oma-aloitteisesti.

Viimeistään tässä vaiheessa asioista siis pitäisi puhua. Kaiken lisäksi tarvitaan todennäköisesti useita keskustelukertoja useamman päivän/

viikon/vieläpidemmänajan aikajänteellä, sillä tällaisessa tilanteessa tunteet tapaavat lähteä aikamoiselle vuoristorata-ajelulle. Esimerkki: typperrysepätoivoitsesyytös-toivoalustuminen-kuolen-elämävoittaa-vapaudenhuuma-teenmität ahansakunhanetjätä-saatananpaskiainen-halimua-sääli-viha-hällävälä... Siis vaikka Sinä olet valmis lopettamaan suhteen oitis, kumppanisi saattaa tarvita paljon terapiaa asian tiimoilta.

3. Jälkeenpäin

Tyypillisesti ”Mä jätän sut” -lausetta seuraa ”Kai me voidaan vielä olla kavereita” -lause. Tämä on kuitenkin helpommin sanottu kuin tehty. Kun yhteiselosta on kerran päätetty luopua voi olla vaikea keksiä miten viettää aikaa yhdessä kuitenkaan palaamatta entiseen.

Alku on aina hankalaa. Silloin on tärkeää toisen tunteiden huomioon ottaminen ja välittämisen näyttäminen tavanomaista kaverisuhdetta syvemmällä tasolla. Kukapa haluaisi olla ystävä sellaisen ihmisen kanssa joka pystyy jättämään huomiotta jopa vuosien pituisen yhteisen seurusteluajan. Välinpitämätön suhtautuminen johtanee siihen, että ihminen joka aikaisemmin rakasti Sinua vastaisuudessa pitää Sinua pinnallisena epäkypsänä tunteettomana paskiaisena.

Yhteiset harrastukset auttavat. On hyvä olla jotain puhuttavaa joka ei mitenkään liity aikaisempaan suhteeseen. Menneisyyttä ei kuitenkaan pidä kieltää ja yhteisiä muistoja on hyvä kunnioittaa. Älä välttele puheenaiteita siksi, että ne muistuttavat menneistä tai

tuntuvat vaikeilta. Muista kysyä mitä hänelle kuuluu, ja kuuntele vastausta.

Soita Hänelle. Vai ylläpidätkö muita ihmissuhteitasi hiljaisuudella?

4. Loppusanat

Kukaan ei väittänyt että se olisi helppoa.

- Kuule, olen tässä jo jonkin aikaa miettinyt, että meidän olisi paras lopettaa seurustelu.

Alkuteoria

Alussa oli hyvin. Maailmankaikkeudessa leijaili ilo, onni ja hyvä olo. Häkkyräpää-alkeismöykkykin olivat tasapainotilassa, eivätkä vuorovaikuttaneet ympäristönsä kanssa. Pienten selvyyksien jälkeen Maailma oli rojahtanut tilaan, jossa jokaisen olion elo oli pehmoista. Tilanne oli niin hyvin hallinnassa, että sen järkyttämiseen olisi tarvittu todella ihmeellisiä yhteensattumia.

Tottahan toki ihmeellisiä yhteensattumia sitten tuli. Kaukana täältä, siellä missä tähtilapset elävät, syntyi pieni huoleton tähti-poika. Liiankin huoleton, suoraansanottuna suurpiirteinen tohelo. Tähti-poika vain pelleili ja mennä viipotti; ei hän jaksanut välittää oman tähtensä touhuista. Huonostihan siinä sitten kävi. Koska tähti-poika ei ollut tarkkaavainen, hän ei huomannut, että hänen tähtensä säteily ei pysynyt sallituissa rajoissa. Tähti-poijan huolimattomuuden vuoksi fotonien ja muiden sallittujen säteilyheppujen lisäksi tähdestä pääsi säteilemään maailmalle myös virheellisiä, mutatoituneita tuotteita - fononeja ja foponeja.

Fononeista ei koitunut suurta huolta. Motkotettuaan aikansa huolettomalle pojalleen tähtiäiti lähti korjaamaan tapahtunutta. Hän saikin fononit kiinni ja kehotti niitä etsimään

itselleen tehtävän. Fononit kiinnostuivat värähtelyistä ja lähtivät huolehtimaan omasta osastaan aaltoliikettä. Ne löysivät paikkansa ja olivat tyytyväisiä - ovat kaiketi yhä

Tähtiäiti löysi myös foponit, mutta nämä vekkulit eivät halunneetkaan etsiä itselleen työtä, ne halusivat tehdä jotain hauskaa. Siis omasta mielestään hauskaa. Lennetyään aikansa avaruudessa sinne tänne häiritsemässä milloin ketäkin ne havaitsivat, että yhteentörmäily on tosi nastaa. Pumps ja pumps. Ja sama peppu edellä. Niin, sitten tapahtui varsinainen katastrofi. Poukahtelemisen nähdessään joku ajattelematon neutroni meni kertomaan eräälle foponille, kuinka kivaa on törmätä vauhdilla uraaniin ja saada se halkeamaan

Siitäkös foponit innostuivat: halkaiseminen, wou mikä idea! Fopoti fop ne mennä touhusivat läpi galaksien etsien jotain tosi rajua, mitä halkaista, jotain mullistavaa, jotain, mitä kukaan ei ollut vielä uskaltanut hajottaa. Lopulta ne sitten löysivät Häkkyräpää-alkeismöykyn. Se möllötti itseensä tyytyväisenä lojuskellen jossakin tähtien takapihalla rauhallisena, uneliaana ja leppoisana. Loistava horjuttamisen kohde

Foponeista hurjapäisin kiihdytti itsensä ennen näkemättömään vauhtiin - fopoti fopoti fopoti fop - JiiHaa! - se syöksyi läpi ajan ja avaruuden kohti Häkkyräpää-alkeismöykkyä, avaruus väreili valmistautuen pahimpaan ja KRRRRUSSHHH ! Alkeismöykky halkesi.

Laskeutui hiljaisuus. Tähtilasten uskaltaessa viimein avata silmänsä ne havaitsivat, että maailma oli muuttunut. Turvallinen onnellisuuden tunne oli poissa. Ensimmäinen Häkkyräpää-alkeismöykky oli haljennut, ja halkeamisessa olivat maailmaan päässeet valloilleen Hänni ja Pänni Häkkyräpää.

